

Chuyện Đi Tình Yêu Thương của Thượng Đế

Bài của Allie B., 12 tuổi, Kentucky, Hoa Kỳ

Cách đây không lâu, tôi cùng gia đình dọn đến sống ở Kentucky. Tôi đã rất đau khổ bởi vì tôi phải bỏ lại phía sau tất cả bạn bè mình cùng gia đình thân quyến. Kentucky rất khác biệt với nơi tôi từng sống. Lần đầu tiên chúng tôi đi nhà thờ, tôi thấy không có nhiều người ở đó. Khi tôi nhận ra chi nhánh của chúng tôi nhỏ đến thế nào, thì tôi quyết định rằng thay vì cứ suy nghĩ xấu về điều đó, tôi sẽ làm một điều gì đó.

Ngày hôm sau, mẹ và tôi đi đến một cửa hàng. Trước khi rời nhà, tôi cầm theo một xấp thẻ chuyển tay. Khi đến cửa hàng, tôi lấy một thanh kẹo và đi ra thanh toán. Người thu ngân quét thanh kẹo, rồi đưa nó cho tôi. Tôi đưa nó lại cho bà ấy. Bà ấy nhìn hơi bối rối và nói: “Bé ơi, cháu vừa trả tiền cho thứ này rồi.”

Tôi nói: “Cháu biết, nhưng cháu đang tặng nó cho cô như một món quà.” Rồi tôi đưa kèm một tấm thẻ chuyển tay cùng với thanh kẹo. Bà ấy mỉm cười và cảm ơn tôi. Bà nhìn vào mặt sau tấm thẻ, chỗ tôi đã viết trước: “Mỗi người là con cái của Thượng Đế.” Tôi bước đi với niềm hạnh phúc, biết rằng thậm chí nếu bà ấy không gia nhập Giáo Hội, thì tôi vẫn đã làm một điều gì đó tử tế.

Sau đó trong ngày ấy, tôi nhớ ra rằng tôi đã để số thẻ chuyển tay còn lại cạnh máy tính tiền! Lần tiếp theo đi tới cửa hàng, tôi đến hỏi xem các tấm thẻ vẫn còn đó không. Rồi tôi thấy một thứ gì đó, và tôi ngừng bước. Khoảng năm trong số các máy tính tiền có những tấm thẻ chuyển tay ghi rằng: “Mỗi người là con cái của Thượng Đế.” Người thu ngân đó đã chuyển chúng đi! Tôi cảm thấy rất hạnh phúc vì điều tôi đã làm. ■

